

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2024-348

26.4.2024

Fremtind Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Tap av innbo – eierforhold – hvem forsikringen gjelder for.

Klager meldte fra om tap av eget innbo i 2022 og søkte om erstatning fra foretaket. Klager opplyste at flere av eiendelene som var borte, var arv fra hans familie. Foretaket avviste ansvar og viste til at klager ikke var sikret under avtalen som var tegnet av klagers tidligere ektefelle. Klager var uenig og hevdet at innboet tilhørte ekskona ved ektepakt tinglyst i 2007 og at eierskapet besto da det ikke hadde skjedd et skifte etter skilsmissen i 2019. Foretaket fastholdt avslaget og anførte at innboet tilhørte klager. Nemnda kom til at klager ikke var omfattet av den aktuelle forsikringen, samt at det ikke var dokumentert at klagers tidligere ektefelle var eier av de stjålne gjenstandene.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for tap av innbo under forsikring tegnet av klagers tidligere ektefelle.

Klagers tidligere ektefelle har forsikring med følgende vilkår:

1. Hvem forsikringen gjelder for

- Forsikringstaker.
- Ektefelle. Samboer og andre medlemmer av den faste husstand som har felles adresse med forsikringstaker i Folkeregisteret. Bokollektiv og lignende regnes ikke som en husstand.
- Barn som tilhører forsikringstakers husstand.
- Barn som bor borte på grunn av utdanning eller førstegangstjeneste, og ikke har meldt adresseendring til Folkeregisteret.
- Egne barn som ikke bor hos sikrede, omfattes av forsikringen inntil fylte 20 år.
- Ved eierskifte gjelder forsikringen inntil ny eier har avtalt forsikring, men ikke lenger enn 14 dager etter eierskiftet.

(...)

4. Hvilke skader som erstattes

Selskapet erstatter tilfeldige og plutselige skader som framgår under, og utgifter som følge av slike skader.

- Utgifter til vedlikehold og/eller forbedringer erstattes ikke.

(...)

4.6.1 Tyveri og hæverk fra bygning på sikredes bosted

Dekkes

- Tyveri fra bygning samt hæverk ved tyveri eller ved ulovlig inntrengning i bygning.
- Tyveri fra bod med adgang fra felles kjeller, loft eller garasje er erstatningen begrenset til 100 000 kroner.

Klager meldte om tap av innbo i en ubebodd bygning under tidligere ektefelles innboforsikring.

Paret signerte 1.8.07 en ektepakt. I ektepakten sto det at:

Eiendommen Gnr. 147 bnr 7 ... skal være (konas) særøie. Likeledes skal alt av innbo og løsøre være hennes særøie.

Paret ble skilt 9.5.19.

Klager kontaktet foretaket per telefon 24.6.22 med informasjon om innbrudd i bygningen ved at en hengelås var brutt opp, og at han ikke hadde oversikt over alt som var borte.

Klager redegjorde 12.9.22 for innboet som var anskaffet og som han mente var stjålet:

Ytterdøra på eiendommen var låst og hadde i tillegg stor hengelås. Hengelåsen var kuttet og låsen i døra lirket opp. Jeg har tatt vare på delene av låsen.

Bortsett fra Citroënbildene, de 2 LP-samlingene det store innrammede ... litografiet var alt oppbevart i 2 kister etter mine foreldre. ...

De 3 kinesiske skålene, de 2 store brune bakebollene og de 2 blåkrukkene er etter min mor.

Foretaket engasjerte en takstmann, som dro på befaring 26.9.22:

Årsak til skade

Hva forårsaket skaden, og hvorfor?

Årsak: innbrudd og tyveri.

Eks.mannen hevder ytterdøra til huset var låst med nøkkel og hengelås.

Eks.mannen til skadelidte har lagret innbo i huset som han har eid siden 1994.

(...)

Skadelidte og eks.mannen ble skilt i 2019.

Skadelidte og eks.mannen bodde sammen ... til de ble skilt.

Skadelidte har ikke bodd i huset, ..., der tyveriet skjedde.

Huset har ikke eget husnummer, men deler innkjørsel ...

Innboet som er lagret i huset tilhører eks.mannen.

(...)

Konemnert innbo og løsøre

Innbo eks.mannen til skadelidte hevder å være stjålet: eldre glasstøy, 2 emaljerte termometer, 4 myntsett, forsterker, LPplater, kunstmapper, bildeler, kunst.

(...)

Sammendrag / øvrig informasjon

Eks.mannen har ikke bodd på eiendommen sammen med skadelidte eller de 2 felles barna.

Eks.mannen har ikke anmeldt innbruddet og tyveriet.

Det ligger fullmakt fra skadelidte der hun godkjenner utbetaling til eks.mannens konto.

Foretaket avslo dekning 6.10.22 med henvisning til at klager ikke hadde forsikringsdekning på skadestedet. Han var heller ikke dekket under sin ekskones forsikring.

Klager påklaget avgjørelsen 12.12.22 og anførte at innboet tilhørte ekskona ved ektepakt tinglyst 1.8.07. Ifølge klager "beror (eierskapet) fortsatt da det ikke har skjedd noe skifte etter skilsmisse". Vedlagt brevet fulgte bl.a. brev signert av klager og ekskona 21.6.22:

Vi bekrefter herved at alle forsikringer vedr. kundenr. ... i Fremtind ... skal overføres fra (klagers ekskone) til (klager)...

Det var også vedlagt brev undertegnet av klagers ekskone 26.9.22:

Skadeoppgjør vedr. (aktuelle) sak bes overført til (klager) ...

Foretaket opprettholdt sitt standpunkt 28.2.23. Foretaket vektla klagers tidsnære forklaring om at innboet var hans. Klager hadde ikke forsikring på skadestedet. Foretaket anførte subsidiært at gjenstandenes verdi og eierskap ikke var tilstrekkelig sannsynliggjort.

Klager påklaget avgjørelsen 20.3.23. De eiendelene som var borte stammet opprinnelig fra klager og hans familie. Moren døde i 2008, men hun ga bort flere ting lenge før hun døde.

Forsikringstaker hadde særeie på det innbo og løsøre som saken dreide seg om. Ektepaktene spesifiserte ikke hva som var omfattet, men formuleringen tydet klart på at alt av innbo og løsøre var med. Da kunne ikke foretaket hevde at det som var arvet ikke var omfattet av særeie.

Foretaket avviste 30.3.23 at klager var dekket under innboforsikringen og påpekte også at klager hadde bevisbyrden for at det hadde skjedd et tyveri og kravets størrelse. Det var ikke i tilstrekkelig grad sannsynliggjort at det hadde skjedd et tyveri og heller ikke at de innmeldte gjenstandene fortsatt var i behold og befant seg i den aktuelle bygningen da tyveriet skulle ha skjedd. Gjenstandenes verdi var heller ikke nærmere dokumentert.

Klager krever erstatning for tyveri av innbo. Det var innbrudd i boligen, og saken ble politianmeldt. Innbo og løsøre som befant seg i boligen tilhører forsikringstaker ved ektepakt tinglyst 1.8.07, og eierskapet beror fortsatt siden det ikke har skjedd noe skifte etter skilsmissen. Når klager først hadde fått gjenstandene av sin mor, var det ikke naturlig å nevne noe om arv i ektepakten som ble utarbeidet et par år etterpå. Årsaken til at ekskona nå ønsker at oppgjøret skal tilfalle klager, er at han i 2017 overførte 121 000 euro til ekskona og hennes mor, og i tillegg fikk de to hus med innbo og løsøre.

Klager har betalt forsikring på eiendommene med innbo og løsøre. Han har etter separasjonen forsøkt å få ekspartneren til å endre forsikringstaker. Klager har også tre ganger besøkt foretaket for å få hjelp til å endre forsikringstaker. Først etter innbrudd og tyveri har ekspartneren sagt seg villig til å endre forsikringstaker til klager. Det er etter dette klart at klager har sørget for tilstrekkelig forsikringsdekning på eiendom og løsøre. Videre er det klart at skadeoppgjøret må utbetales til klager, så lenge formell eier aksepterer en slik løsning. Det påpekes også at innboforsikringen ikke har en begrenset forsikringssum.

Klager bestrider at det er grunnlag for å beskyldte ham for forsikringsbedrageri. I 2021 hadde klager en god inntekt og formue. Det har formodningen mot seg at han nå skulle fingere et innbrudd av økonomisk motiv.

Forsikringsforetaket avviser ansvar. Innboet tilhører klager, som ikke er dekket av forsikringen. Klager meldte en rekke gjenstander stjålet, hvorav flere stammet fra hans foreldre. Klager opplyste også at innboet tilhørte ham. Da foretaket avsto erstatningskravet, endret klager forklaring og viste til at innbo og løsøre var overført til hans ekskone ved ektepakt i 2007. Det følger av sikker rettspraksis at opplysninger gitt tidsnært en hendelse tillegges større vekt enn senere gitte opplysninger. Av denne grunn legger foretaket til grunn klagers tidsnære forklaringer om at innboet tilhører ham. Dette underbygges også av at han har betalt forsikringen, og hans ekskone har gitt fullmakt til at et skadeoppgjør skal utbetales til ham.

Ektepakten med særeie sier kun noe om hvordan en deling mellom de tidligere ektefellene skal skje. Særeie sier ikke noe om eierforholdet, kun hvilken formuesordning ektefellene i sin tid har valgt. I dette tilfellet er det ikke gjennomført noe skifte, og ektepakten er derfor ikke realisert. Forsikringstaker for innboforsikringen er klagers ekskone. Ettersom klager verken er ektefelle eller

samboer med forsikringstaker lenger, er han heller ikke dekket under hennes forsikring. At klager skal ha betalt fakturaene, endrer ikke på hvem som er dekket av forsikringen.

Foretaket bestrider at det har beskyldt klager for forsikringsbedrageri, slik han hevder. Foretaket har anført at det ikke er sannsynliggjort tyveri eller eierskap, verdi eller at eiendelene befant seg i huset. Dokumentert politianmeldelse endrer ikke dette. Klager har bevisbyrden både for at det har skjedd et tyveri, kravets størrelse og de øvrige opplysninger han har gitt i anledning saken. Det er ikke tilstrekkelig sannsynliggjort at det har skjedd et tyveri. Det er kun fremlagt bilder av en ødelagt hengelås. Det er heller ikke tilstrekkelig sannsynliggjort at de innmeldte gjenstandene fortsatt var i behold og befant seg i den aktuelle bygningen da tyveriet skal ha skjedd.

Gjenstandens verdi er ikke nærmere dokumentert, utover klagers egen liste og en faktura for kunstkjøp i 1989. Sistnevnte dokumenterer ikke at gjenstanden fortsatt var i behold og befant seg i bygningen. Det bemerkes for øvrig at det her er snakk om et eventuelt tyveri fra ubebodd bygning som ikke er klagers bosted, med begrenset erstatningsutmåling til maksimalt kr 100 000, jf. forsikringsvilkårene pkt. 4.6.2.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig under innboforsikringen på forsikringsstedet.

Den aktuelle forsikringen gjelder ifølge pkt. 1 for:

- Forsikringstaker.
- Ektefelle. Samboer og andre medlemmer av den faste husstand som har felles adresse med forsikringstaker i Folkeregisteret. Bokollektiv og lignende regnes ikke som en husstand.
- Barn som tilhører forsikringstakers husstand.
- Barn som bor borte på grunn av utdanning eller førstegangstjeneste, og ikke har meldt adresseendring til Folkeregisteret.
- Egne barn som ikke bor hos sikrede, omfattes av forsikringen inntil fylte 20 år.
- Ved eierskifte gjelder forsikringen inntil ny eier har avtalt forsikring, men ikke lenger enn 14 dager etter eierskiftet.

Klager er ikke nevnt som forsikringstaker i forsikringsbeviset og er som fraskilt ikke forsikringstakers ektefelle. Klager er heller ikke medlem av den faste husstand/samboer med felles adresse i Folkeregisteret. Etter vilkårene er han derfor ikke sikret under avtalen.

Klager viser til at han i alle år har betalt forsikring på eiendommene med innbo og løsøre. Dette er imidlertid ikke avgjørende for hvem som er sikret under forsikringen.

Klager viser til fremlagte brev fra klager og forsikringstaker om at "alle forsikringer vedr. kundenr. XXX ... skal overføres fra" klagers tidligere ektefelle til klager. Dette er ikke avgjørende når slik endring ikke har funne sted. Klagers advokat har påpekt at tidligere ektefelle "[f]ørst etter innbrudd og tyveri" var "villig til å endre forsikringstaker til" klager.

Forsikringen omfatter etter dette ikke klager som sikrede.

Etter å ha mottatt avslag fra foretaket anførte klager at innboet tilhørte tidligere ektefelle ved ektepakt tinglyst 1.8.07. Den fremlagte ektepakten angir at boligen "skal være (tidligere ektefelles) særeie. Likeledes skal alt innbo og løsøre være hennes særeie". Ifølge klager "beror (eierskapet) fortsatt da det ikke har skjedd noe skifte etter skilsmisse".

Denne informasjonen kom imidlertid etter at foretaket hadde avslått kravet. Det følger av alminnelige bevisregler at tidsnære opplysninger har større bevisverdi enn senere opplysninger, og særlig enn opplysninger gitt etter et avslag fra foretaket.

Klager var til stede ved befaringen med takstmannen den 26.9.22. Nemnda forstår det slik at flere av opplysningene som står i besiktigelsesrapporten ble gitt av klager selv til takstmann, jf. bl.a. formuleringen "Eks.mannen hevder ytterdøra til huset var låst med nøkkel og hengelås". Det står videre i rapporten at "[i]nnboet som er lagret i huset *tilhører eks.mannen*". Dette tilsier at innboet tilhørte klager.

Før foretaket avviste ansvar opplyste klager videre at gjenstander var oppbevart i to kister etter hans foreldre. Han hadde bl.a. arvet skåler og krukker etter sin mor. Etter det opplyste døde klagers mor i 2008, dvs. etter at ektepakten ble undertegnet av partene. En ektepakt vil i utgangspunktet ikke omfatte senere arv med mindre dette er uttrykkelig angitt. Ektepakten av 1.8.07 sier ingenting om fremtidige arv. Dette tilsier at de tapte gjenstandene tilhørte klager og ikke var tidligere ektefelles særøie.

Klager hevder at moren overlot eiendeler til sine arvinger lenge før ektepakten ble undertegnet og tinglyst. Det er ikke fremlagt dokumentasjon som beviser at moren overlot eiendelene til arvingene, og heller ikke at disse var på skadestedet før hun døde.

Slik saken er opplyst for nemnda er det ikke grunnlag for å si at tidligere ektefelle var eier av de stjålne gjenstandene.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).